

"Až se ještě jednou narodím- hospodářem zajisté nebudu. Rozkošné to v Rakousku a v XIX. století řemeslo." 779

Konstatování stárnoucího ředitele velkostatku Václava Červinky o nevděčnosti zemědělského podnikání v závěru 19. století odráží, vedle jeho nenaplněných osobních ambicí, fakt, že spravovat velkostatek nebylo jednoduché a zároveň to nepřinášelo podstatný zisk. Také já se na tomto místě pokusím shrnout výsledky bádání. V úvodu práce jsem si položil tři otázky, na které jsem chtěl hledat odpověď. Použiji je jako východisko pro závěrečné shrnutí. Otázky jsem formuloval takto:

- 1) Jak fungoval velkostatek Maleč a jaká byla Riegrova role v jeho správě?
- 2) Jakou úlohu hrál velkostatek v životě Riegrovy rodiny?
- 3) Odkud získával Rieger finance pro svoji politickou činnost a reprezentaci v jednotlivých obdobích své aktivity?

Pokud bych měl hodnotit fungování Riegrova velkostatku na Malči a Riegrovu roli, musím konstatovat, že správa velkostatku se musela potýkat s řadou problémů a velkostatek nepřinášel Riegrovi očekávaný zisk. Riegrova představa výhodné investice do koupě velkostatku, která mu kromě vlastnictví nemovitého majetku přinese i trvalý zdroj financí, se ukázala jako lichá. Velkostatek sice většinu sezón končil se ziskem, ten byl ovšem použit na splácení úroků z hypotéčních úvěrů, které na velkostatku vázly. Jako jeden z hlavních limitů rozvoje velkostatku se ukazuje nedostatek oběžného kapitálu a nemožnost větších investic do hospodářství. Rieger se sice na počátku 70. let připojil k zakladatelské horečce a založil cukrovar na Malči, ale tento jeho podnikatelský počín skončil fiaskem a přispěl k dalšímu velkému hypotéčnímu zadlužení velkostatku. Rieger poté investoval minimálně, jednalo se spíše o nutné opravy inventáře, modernizaci strojového parku apod. Mezi největší investice patřila přestavba lihovaru a obnova vyhořelých hospodářských budov v Hranicích.